

*A poc a poc, m'arriba el temps d'obrir les ales
i mentre ormejo el meu vaixell amb veles blanques
vesteixo aquest meu cos esquerp
amb disfresses de mariner expert
salpo amb el vent del meu ponent...*

Lluís Llach

Vist des de dins: **Si no amaneciera**, de Mitchell Leisen, és la versió digital que comenta Miquel Alenyà aquest mes. Chaplin en imatges, exposició recorreguda per Jaume Muntaner, els fonaments del cinema. Insisteix Meritxell Farré en el mite de la **femme fatale**, magnífic treball a capítols que recull en aquest número la decapitació de sant Joan Baptista, el cap sacrificat pel caprici de Salomè. Quan a les pantalles comercials s'estrena el documental **Hollywood contra Franco**, en el qual ell mateix intervé, Romà Gubern ens parla de les tribulacions de la **dolce vita** a l'Espanya de Franco. Antoni Maria Thomàs sucumbeix i admet públicament la seva admiració cap a **El secreto de sus ojos**, qui no ha caigut en el mateix parany? Repàs a **Portabella**, mai suficient, i la música tractada naturalment per Hazael González. Aquest mes dedicam més espai a comentar continguts de la revista, ens ha entrat una mena de malenconia.

Vist des de fora: el retorn de **Woody Allen** a Manhattan, l'home ha descobert que la cosa funciona feta des d'allà i no el *made in Europe*. Tanmateix ho fa recurrent a l'esquema tradicional i sense arriscar-se massa, un pèl massa fàcil tot, tendran

raó aquells que diuen que se'ns ha tornat vell. **Amenàbar**, proveït de recursos gràcies a l'òscar envesteix amb una superproducció que deixa fred, aprofundeix en els fantasmes històrics de la religió venguí d'on venguí i passa per damunt dels personatges massa de pressa. **Darín i Campanella** signen el millor de la cartellera, un luxe cinematogràfic en els nostres temps. També **Tarantino** retorna a la seva línia i, més enllà dels vessaments de sang, la pel·lícula mostra moments cinematogràficament interessants, moments.

Darrerament es parla molt de la Llei de Cine impulsada pel Govern de la Generalitat i que estableix quotes de doblatge al 50%, un repartiment a parts iguals entre castellà i català, a les Illes Balears ni això. Tanmateix, aquesta és una qüestió delicada. Des del punt de vista cultural, la discriminació positiva a favor de la llengua més feble hauria de ser gairebé obligada. Alguns mitjans de comunicació no es cansen de publicar estadístiques d'ús de les distintes llengües per llançar missatges quant al predomini del castellà a ràdio, televisió, diaris i revistes, en una actitud perversa contra el projecte de llei. La qüestió, de totes formes, és tan delicada com dèiem que ningú no para esment al fet que el doblatge cinematogràfic

a l'estat espanyol té unes reminiscències franquistes, ergo feixistes, a partir de la normativa implantada l'any 1941 amb l'objectiu de "*conservar la pureza del idioma castellano en todos los ámbitos del imperio hispano*". És a dir, si es tracta de lluitar contra els efectes de la diglòssia endavant amb el doblatge en català, si es tracta d'anar a favor dels actors de doblatge també, però des del punt de vista cinematogràfic, d'una vegada per totes, el que s'hauria de fer és reivindicar la versió original.

Quasi no ens queda espai per comentar la programació del mes de novembre al Centre de Cultura, sembla com si de sobte tenguéssim la sensació que el temps s'acurça, adéu a tot això, va dir **Robert Graves**. A primera hora dels dimecres un cicle de **Henry King**, quatre pel·lícules de la dècada dels cinquanta. A l'hora segona, és a dir a les vuit, un cicle per commemorar l'any **Darwin**: *El mundo perdido*, *King Kong*, *La isla de las almas perdidas* i *2001 una odisea del espacio*. Fora de programa dels dimecres, una nova sessió de cuina i cinema amb el curtmètratge *Dificultades* (**Joan Cobos i Laura Martín**) i sopar mallorquí a continuació. Això serà dia 12, mentre que dia 20 i dia 28 dues noves projeccions de Cinema & Jazz Voyeur: *Clockers* i *Do the Right Thing*. Carpe diem.